

בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21564-09-15 מ.פ., עו"ד נ' מ.א.ג. (חסויה)

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים

מ.פ. עו"ד

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אבי וינרוט /או עו"ד אריאל דינובצקי

נגד

משיבים

מ.א.ג. (חסויה)

ע"י ב"כ עוה"ד מרגלית נח - האפוטרופסית לרכוש החסויה

מיני-רציו:

* הלכה פסוקה היא, כי טענת הגנה שאינה מהווה הודאה בכל העובדות של עילת התביעה אינה מהווה טענת "הודאה והדחה" המעבירה את נטל הראיה אל הנתבע. די בהכחשת אחת מן העובדות המקימות את עילת התביעה, כדי שהתובע יהיה זה הפותח בהבאת הראיות.

* דיון אזרחי – הודאה והדחה – משמעותה

* ראיות – נטל השכנוע – הודאה והדחה

המשיבה היא חסויה שהגישה תביעה כספית כנגד המבקשת – עו"ד ששימשה בעבר אפוטרופסית לרכוש החסויה על פי צו מינוי של בימ"ש – בטענה כי המבקשת משכה מחשבון החסויה כספים, חלקם (בגובה התביעה) שלא כדין. המבקשת אישרה את משיכת הכספים לפי הדו"חות הכספיים שהוגשו על ידי המשיבה, אך הכחישה את כל טענות המשיבה לפיהן פעלה שלא כדין. ביהמ"ש לענייני משפחה קיבל את טענת המשיבה לפיה יש להפוך את סדר הראיות בתביעה מהטעם שהמבקשת העלתה בכתב הגנתה טענת "הודאה והדחה". על כך בר"ע זו שנדונה כערעור.

ביהמ"ש המחוזי קיבל את הערעור מהטעמים הבאים:

בהתאם לפסיקה, טענה של "הודאה והדחה" קמה כאשר הנתבע מודה בעובדות המהותיות של עילת התביעה, אך מציין עובדות נוספות אשר בעטיין גורס הוא, כי התובע אינו זכאי לסעד המבוקש. במצב זה, מוטל על הנתבע נטל השכנוע לגבי העובדות "המדיחות" הנטענות על ידו. כאשר הוא אינו מרימן, מתקבלת גרסת התובע, שכן הנתבע

הודה בה. הלכה פסוקה היא, כי טענת הגנה שאינה מהווה הודאה בכל העובדות של עילת התביעה אינה מהווה טענת "הודאה והדחה" המעבירה את נטל הראייה אל הנתבע. די בהכחשת אחת מן העובדות המקימות את עילת התביעה, כדי שהנתבע יהיה זה הפותח בהבאת הראיות. כך לדוגמא, אין די בכך שנתבע בתביעה להחזרת סכום כסף בטענה כי ניתן לו בהלוואה, יודה כי קיבל את הכספים לידיו. כך בדוגמא, אם יטען אותו נתבע כי קיבל את הכספים כהלוואה אך החזירם, תיחשב טענתו כטענת "הודאה והדחה" אך אם יטען כי קיבלם במתנה, לא תיחשב טענתו כטענת "הודאה והדחה". הוא הדין בענייננו, עילת התובענה בענייננו לא הושתתה רק על עצם משיכת הכספים מחשבון החסויה ללא אישור מטעם בית המשפט כביכול, אלא הייתה מורכבת יותר וכללה בין היתר טענות לכספים שהוצאו מחשבון החסויה והועברו לכיסה של המבקשת מבלי שקיבלה אישור על כך מבית המשפט. טענות לכספים ששולמו לצדדי ג' שלא כדין, שלא בסמכות ושלא לתועלת החסויה. המבקשת הכחישה במסגרת כתב הגנתה את העובדות המרכזיות המבססות את טענות המשיבה לפיהן פעלה המבקשת שלא כדין. בנסיבות אלו, אין די בהודאתה של המבקשת במשיכת הכספים מחשבון החסויה בכדי לראות בכך כהודאה בעובדות המקימות את עילת התביעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-09-21564 מ.פ., עו"ד נ' מ.א.נ. (חסויה)

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים

מ.פ. עו"ד

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אבי וינרוט /או עו"ד אריאל דינובצקי

נגד

משיבים

מ.א.נ. (חסויה)

ע"י ב"כ עוה"ד מרגלית נח – האפוטרופסית לרכוש החסויה

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת ש.גליק, בתמ"ש 14-08-28140), מיום 2.7.15, לפיה יש להפוך את סדר הראיות בתביעת המשיבה נגד המבקשת מהטעם שהאחרונה העלתה בכתב הגנתה טענת "הודאה והדחה".

העובדות הצריכות לעניין

המשיבה היא חסויה על-פי דין. האפוטרופסית הנוכחית לרכוש החסויה היא באת כוחה בהליך המתנהל בבית המשפט קמא.

המבקשת הינה עורכת דין במקצועה והיא שימשה אפוטרופסית לרכוש החסויה במשך כ-16 שנים (2011-1995) לפי צו מינוי שניתן על-ידי בית המשפט המחוזי בירושלים.

ביום 14.8.19 הגישה המשיבה נגד המבקשת תביעה כספית ע"ס 1,697,722 ₪. לטענת המשיבה, כעולה מהדו"חות הכספיים שהוגשו ע"י המבקשת, במהלך השנים בהן שימשה המבקשת אפוטרופסית למשיבה, משכה מחשבון האפוטרופסות סך של 3,658,588 ₪. סך של 1,662,599 ₪ בצירוף מע"מ מתוך סכום זה מהווה שכ"ט שהגיעה לה בשל הטיפול בתביעה נזיקין בגין רשלנות רפואית נגד בית החולים סורוקה, שהגישה בשמה של החסויה. התביעה הועמדה על היתרה (1,697,722 ₪) שלטענת המשיבה נמשכה ע"י המבקשת שלא כדין (התביעה צורפה כנספח ג' לבר"ע).

ביום 15.1.28 הגישה המבקשת את כתב הגנתה לתביעה. המבקשת אישרה את משיכת הכספים לפי הדו"חות הכספיים שהוגשו על ידה, אך הכחישה את כל טענות המשיבה לפיהן פעלה שלא כדין (כתב ההגנה צורף כנספח ד' לבר"ע).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-09-21564 מ.פ., עו"ד נ' מ.א.נ. (חסויה)

תיק חיזוני:

1
2 ביום 13.5.15 ערך בית המשפט קמא קדם-משפט בתובענה. במסגרת קדם המשפט נטען על-ידי
3 המשיבה כי יש להפוך את סדר הבאת הראיות בתובענה, שכן "בסעיף 61 (לכתב ההגנה שיש) טוענת
4 הנתבעת שהיא נטלה את כל הכספים שטענתי להם בתביעה ולפיכך יש כאן הודאה והדחה ועליה
5 לפתוח בהבאת הראיות" (הפרוטוקול צורף כנספח ה' לבר"ע).
6 בתום הדיון בית המשפט קמא הורה לצדדים להגיש את סיכומיהם בסוגייה. לאחר שאלו הוגשו (
7 צורפו כנספחים ו-ז' לבר"ע) נתן בית המשפט קמא את החלטתו בה קיבל את עמדת המשיבה וקבע כי
8 "נוכח טענותיה של הנתבעת, ומאחר והנתבעת הודתה כי הוצאו הכספים מחשבונה של החסויה, אך
9 טוענת שעל פי הדין אין לחייבה להשיב כספים אלו, ולא הה מקום לקבלת אישור בית המשפט
10 להוצאת הכספים, ובהתאם לתקנה 159 לתקנות סדר הדין האזרחי, סדר הטיעון בין הצדדים יתהפך
11 ועל הנתבעת מוטל הנטל להביא טענותיה לפני התובעת".
12
13 על החלטה זו מלינה המבקשת במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי. לטענת המבקשת, במסגרת כתב
14 הגנתה הכחישה את מרבית העובדות המקימות כביכול את עילות התביעה נגדה, ומשכך לא היה רשאי
15 בית המשפט קמא להחיל את דוקטרינת ה"הודאה וההדחה" ולסטות מהכלל הרגיל של "המוציא
16 מחברו עליו הראייה".
17
18 לבקשת רשות הערעור התבקשה תשובה וזו הוגשה ביום 10.12.15. המשיבה סומכת ידה על החלטת
19 בית המשפט קמא ונימוקיה וסבורה כי הגם שהמבקשת טוענת שהיא הכחישה את עילות התביעה
20 במסגרת כתב ההגנה " בעניין הודאה והדחה לא עילות התביעה הן העומדות על הפרק. השאלה
21 שבית המשפט בוחן היא האם הנתבעת הודתה בעובדות המשמשות בסיס לתביעה. הנתבעת מודה
22 שהוציאה את הכספים מחשבון האפוטרופסות "אבל" טוענת שיש עובדות המצדיקות את משיכת
23 הכספים" (ס' 24 לתשובה לבר"ע).
24
25
26 הצדדים נתנו הסכמתם כי בית המשפט ידון בבקשה כאילו ניתנה הרשות והוגש ערעור על פי הרשות
27 שניתנה וכי ניתן לראות בבקשה ובתשובה סיכומים בכתב (ר' החלטתי מיום 6.12.15 וס' 1 לתגובת
28 המשיבה).
29
30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-09-21564 מ.פ., עו"ד נ' מ.א.נ. (חסויה)

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

בהתאם לסמכותי לפי תקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "תקנות סד"א") אני מחליט ליתן רשות ערעור ולדון בבקשה כבערעור עצמו.

לאחר בחינת במכלול טענות הצדדים בבקשה ובתשובה, ועיון מדוקדק בכתב התביעה ובכתב ההגנה שהונחו לפני בית המשפט קמא, נחה דעתי כי דין הערעור להתקבל.

הכלל הרגיל בהליך אזרחי הוא כי התובע הוא הפותח בהבאת הראיות וכי עליו מוטל השכנוע, וזאת מכוח העיקרון לפיו "המוציא מחברו עליו הראיה" (ראו: תקנה 158(א)(1) לתקנות סד"א).

תקנה 159 לתקנות סד"א קובעת חריג לכלל זה, ולפיו יפתח הנתבע בהבאת הראיות מקום בו: "הודה הנתבע בעובדות שטען להן התובע וטוען כי על פי דין, או מחמת עובדות שטען להן הנתבע, אין התובע זכאי לסעד המבוקש...".

בע"א 4340/06 עו"ד יוסף לילוף נ' בנק איגוד לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 21.4.10) נקבע:

"העיקרון העומד בבסיס תקנה זו הוא שאם הודה הנתבע בעובדות המפורטות בכתב התביעה, אך הביא בכתב הגנתו עובדות אחרות שעליו להוכיחן, יפתח הנתבע בהבאת הראיות, שכן לתובע אין מה להוכיח. מבחינה מהותית משמעות הדבר היא העברת נטל השכנוע אל כתפי הנתבע. אם בסופו של המשפט ימצא כי כפות המאזניים מעוינות ביחס לטענות הנתבע, יזכה התובע בתביעתו – שכן הנתבע הודה בעובדותיה (ראו: רע"א 3592/01 עיזבון המנוח סימן טוב מנשה ז"ל נ' ע. אהרונוב קבלנות בניין (1988) בע"מ, פ"ד נה(5) 193, 194-195 (2001); ע"א 11100/02 חצור נ' דותן, פסקה 18 לפסק-הדין (פורסם בנבו), 16.2.2004; זוסמן, בעמ' 320-321; דוד בר-אופיר סדר דין מקוצר בהלכה הפסוקה 243-245 (מהדורה שמינית, 2006); קשת, בעמ' 1147-1148)."

טענה של "הודאה והדחה" קמה כאשר הנתבע מודה בעובדות המהותיות של עילת התביעה, אך מציין עובדות נוספות אשר בעטיין גורס הוא, כי התובע אינו זכאי לסעד המבוקש. במצב זה, מוטל על הנתבע נטל השכנוע לגבי העובדות "המדיוחות" הנטענות על ידו. כאשר הוא אינו מרימן, מתקבלת גרסת התובע, שכן הנתבע הודה בה (ע"א 642/61 טפר נ' מרלה, פ"ד טז 1000, 1004; רע"א 3592/01 עיזבון המנוח סימן טוב מנשה נ' ע. אהרונוב קבלנות בניין (1988) בע"מ, פ"ד נה(5) 193, 194; י" זוסמן, סדר הדין האזרחי, (מהדורה שביעית), 1995, 320-321).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-09-21564 מ.פ., עו"ד נ' מ.א.נ. (חסויה)

תיק חיצוני:

1 הלכה פסוקה היא, כי טענת הגנה שאינה מהווה הודאה בכל העובדות של עילת התביעה אינה מהווה
2 טענת "הודאה והדחה" המעבירה את נטל הראייה אל הנתבע. די בהכחשת אחת מן העובדות המקימות
3 את עילת התביעה, כדי שהתובע יהיה זה הפותח בהבאת הראיות (ראה: ע"א 642/61, שם, בעמ' 1006 ;
4 ר"ע 677/85 דורוקום מחשבים בע"מ נ' יצחק רוט, פ"ד לט(4) 654, 655 ות.א. (מרכז) 11-05-38508-11
5 ענה בע"מ נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ, פורסם בנבו 13.2.12).

6
7
8 מהחלטת בית המשפט קמא נושא הבר"ע עולה כי ניתוחו את הסוגיה יצא מנקודת הנחה לפיה עילת
9 התביעה היא בעצם משיכת הכספים מחשבון החסויה, ומשהמבקשת הודתה בעובדה זו מצא כי
10 טענתה היא "הודאה והדחה". כך מציין בית המשפט קמא בסעיף 10 להחלטתו:

11
12 "בענייננו, אני סבורה כי אכן הנתבעת העלתה בכתב הגנתה טענת "הודאה והדחה". הנתבעת טענה
13 בכתב התביעה כי אכן הוצאו על ידה כספים אלו הנתבעים בתביעה מחשבון האפוטרופוסות של
14 החסויה, אלא לטענתה, היא לא הייתה צריכה לקבל אישור להוצאת הכספים ומכל מקום הכספים
15 אינם מצויים בידיה אלא אצל צדדים שלישיים ולא ניתן לחייבה להשיב כספים אלו".

16 ובהמשך:

17 "הנה כי כן, הנתבעת טוענת "כן" הוצאתי כספים מחשבון האפוטרופוסות של החסויה, "אבל" – לא
18 היה מקום לבקש את אישור בית המשפט להוצאת כספים אלו והכספים הועברו לצדדים שלישיים
19 ולא לנתבעת". זו טענת הודאה והדחה, המעבירה את הנטל לכתפי הנתבעת להוכיח את טענתה" (ס'
20 11-12 להחלטה).

21
22
23 דא עקא, עיון מדוקדק בכתב התביעה מעלה כי עילת התובענה לא הושתתה רק על עצם משיכת
24 הכספים מחשבון החסויה ללא אישור מטעם בית המשפט כביכול, אלא הייתה מורכבת יותר.

25
26
27 בכתב התביעה נטען כי המבקשת גבתה לעצמה שכר טרחה מחשבון האפוטרופוסות, על-סך של 5,000
28 ש"ח לחודש, עד יותר מכפול 10 מהקבוע בתקנות הכשרות המשפטיות והאפוטרופוסות ועשתה זאת "ע"פ
29 ראות עיניה"; בלא שביהמ"ש יפסוק את שכרה; ו"בלא לקבל את אישור בית המשפט" (ס' 15,36,47
30 ו-57 לתביעה).

31 מעבר לסכומים אותם שלשלה המבקשת לכיסה, נטען בתביעה כי המבקשת הגישה בשם החסויה
32 תביעות ללא קבלת אישור בית המשפט ובכך גרמה למשיבה נזק (ס' 46 לתביעה); פעלה בניגוד
33 אינטרסים בכך שהעבירה כספים מחשבון החסויה לעו"ד מסוימים, ביניהם שותפה למשרד ובתה,
34 והעברות אלו מהוות פעולות "שיש בהם ניגוד אינטרסים ולפיכך הייתה הנתבעת חייבת לקבל את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-09-21564 מ.פ., עו"ד נ' מ.א.נ. (חסויה)

תיק חיצוני:

1 אישור בית המשפט לכל אחת מהעברות הכספים הנ"ל" (ס' 41 לכתב התביעה); הגישה "תביעה
2 ניסיונית" נגד בעלה לשעבר של החסויה, תביעה שנמחקה בישיבה הראשונה ובעקבותיה חויב חשבון
3 החסויה בסך של 100,000 ₪ בגין שכ"ט עו"ד, בלא שבית המשפט אישר הגשת התביעה (ס' 32 לכתב
4 התביעה). כמו כן נטען בתביעה כי המבקשת פעלה לניצול מעמדה כדי לשלוח יד בכספי החסויה, בכך
5 הפרה את חובת הנאמנות שחייב אפוטרופוס לחסוי (ס' 53-52 לכתב התביעה) ומעלה בכספי אדם חסר
6 ישע (ס' 54 לכתב התביעה).

7
8 כעולה מכתב ההגנה – המבקשת הכחישה את הרוב המוחלט של הטענות הללו. באשר לכספים אותם
9 נטלה המבקשת אל כיסה הפרטי – טענה המבקשת כי פעלה בהתאם להוראות הדין ו"לא נטלה אל
10 כיסה הפרטי מבלי שקיבלה אישור על כך מבית המשפט" (ס' 3 לכתב ההגנה). באשר ליתר הכספים
11 שנמשכו מחשבון החסויה – טענה שמדובר בכספים שהוצאו לטובת החסויה ושולמו לצדדים
12 שלישיים, בין אם אלו עו"ד שניצגו את החסויה בהליכים שונים ובין אם מומחים מקצועיים באותם
13 הליכים (ס' 45-46 לכתב ההגנה); המבקשת הכחישה ביצוע פעולות בניגוד אינטרסים (טענה כי שכרה
14 של בתה לא שולם מכספי החסויה וכי עוה"ד שנטען כי היה שותף שלה לא היה כזה) ולכן לא היה
15 בשכירת בעלי התפקידים הללו פעולה המחייבת את אישור ביהמ"ש (ס' 68 ו-72 לכתב ההגנה);
16 הכחישה את היותה של התביעה נגד בעלה של המשיבה לשעבר "תביעה ניסיונית" ועמדה על חשיבותה
17 (ס' 69 לכתב ההגנה); הכחישה כי היה צורך באישור בית משפט לצורך ניהול ההליכים עבור החסויה
18 (ס' 9 לכתב ההגנה); הכחישה את טענות המשיבה לניצול ועושה (ס' 82 לכתב ההגנה) והכחישה כל נזק
19 שנגרם למשיבה החסויה בעקבות ניהול האפוטרופסות (ס' 92 לכתב ההגנה).

20
21 מן המקובץ עולה כי המבקשת, הנתבעת בבית המשפט קמא, הכחישה במסגרת כתב הגנתה את
22 העובדות המרכזיות המקימות את עילת התביעה: באשר לכספים שהוצאו מחשבון החסויה לכיסה –
23 הכחישה המבקשת את הטענה כי אלו הגיעו אליה מבלי שקיבלה אישור על כך מבית המשפט. באשר
24 ליתר הכספים ששולמו לצדדי ג' – הכחישה המבקשת את טענות המשיבה כי ההוצאות היו שלא כדין,
25 שלא בסמכות, שלא לתועלת החסויה, הוצאו ברשלנות או שהוצאו בניגוד עניינים והצריכו קבלת
26 אישור בית המשפט קודם להוצאתם. ודוק! עצם משיכת הכספים מחשבון החסויה על-ידי המבקשת
27 ששימשה כאפוטרופסית לרכוש שלה אינה יוצרת את עילת התביעה מאחר שאפוטרופוס לרכוש
28 מוסמך להוציא הוצאות עבור החסוי, וזהו תפקידו – לנהל את ענייני החסוי, לרבות, הוצאת הוצאות
29 עבורו. אין גם מחלוקת כי לא כל הוצאה לצרכי החסוי מחייבת קבלת אישור בית המשפט שמינה את
30 האפוטרופוס. בכך מודה גם המשיבה ובתשובתה לבר"ע מדגישה כי "מדובר בהוצאות חריגות עליהם
31 אפוטרופוס חייב לקבל את אישור בית המשפט ואת אישור האפוטרופוס הכללי" (ס' 30 לתשובה
32 לבר"ע) – אלא שעל כך בדיוק חולקת המבקשת בכתב הגנתה, כשטענתה היא כי גם הסכומים שהוצאו
33 מחשבון החסויה ושולמו לצדדים שלישיים לא הצריכו קבלת אישור בית משפט לצורך הוצאתם.
34 בהודאתה של המבקשת במשיכת הכספים מחשבון החסויה אין די כדי לראות בכך כהודאה בעובדות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-09-21564 מ.פ., עו"ד נ' מ.א.נ. (חסויה)

תיק חיצוני:

1 המקימות את עילת התביעה, כשם שאין די בכך שנתבע בתביעה להחזרת סכום כסף בטענה כי ניתן
2 לו בהלוואה, יודה כי קיבל את הכספים לידי. כך בדוגמא, אם יטען אותו נתבע כי קיבל את הכספים
3 כהלוואה אך החזירם, תיחשב טענתו כטענת "הודאה והדחה" (ראו והשוו: תאק (מרכז) 13972-09-09
4 Samuel Weiss נ' ראובן מלק, פורסם בנבו, 21.7.14) אך אם יטען כי קיבלם במתנה, לא תיחשב
5 טענתו כטענת "הודאה והדחה", וכך הורנו בית המשפט העליון עוד מימים ימימה:

6
7 "טענת ההגנה, שאינה מודה בכל העובדות של עילת התביעה, אינה מטענת "הודאה והדחה",
8 המעבירה את נטל הראייה על הנתבע. כך, למשל, תביעה להחזרת סכום כסף בטענה שנתן בהלוואה.
9 הנתבע מודה, שקיבל את הכסף, אך כופר שהייתה זו הלוואה וטוען שקיבלו במתנה. הודאה בקבלת
10 הכסף יש בכך, הודאה בהלוואה - אין. בכך לא פטר הנתבע את התובע מהוכחת כל העובדות הדרושות
11 לעילת התביעה אלא רק מקצתן. זו אינה טענת "הודאה והדחה". אם התובע לא יוכיח את ההלוואה,
12 לא יזכה בתביעתו, ולא על הנתבע להוכיח את טענת המתנה, אף-על-פי שבה נימק את כפירתו
13 בקבלת ההלוואה" (ע"א 777/80 שרייבר נ' שטרן, פ"ד לח(2) 143, 146. וראו גם ע"א 642/61, שם
14 בעמ' 1006).

15
16
17 והדברים יפים לענייננו, שכן גם בענייננו את העובדות המקימות את עילת התביעה הכחישה המבקשת
18 בכתב הגנתה ולא הסתפקה בהעלאת עובדות אחרות שאז ניתן היה לומר שהנטל עליה להוכיחן
19 ולמשיבה כתובעת אין מה להוכיח. טענת המשיבה כי "לא בכדי נאבקת הנתבעת על מנת שלא תתחיל
20 בהגשת ראיותיה... במקרה שלפנינו התובעת (צ.ל. הנתבעת ש.ש.) חוששת מהצגת גרסתה, ולמעשה
21 לא מוכנה לתת גרסתה למשיכת כספים בסכומי עתק" (ס' 29 לתשובה) לוקה, לדידי, בדרמטיות יתר
22 על המידה. המשמעות של דחיית הקביעה כי טענות המבקשת כנתבעת הן טענות "הודאה והדחה"
23 היא כי המבקשת לא תפתח בהבאת הראיות, אך אין בדבר בכדי לפטור אותה, בסופו של יום, מהצורך
24 להביא ראיות לתמיכה בגרסתה: בין אם זה לתמיכה בטענתה כי ניתן אישור בית משפט לסכומים
25 ששילשה לכיסה מחשבון האפוטרופסות ובין אם זה לשלילת אותן נסיבות עליהן הצביעה המשיבה-
26 התובעת כמקימות לכאורה צורך בקבלת אישור בית משפט לצורך הוצאת התשלומים לצדדי ג' ועוד.

27
28 סוף דבר

29
30
31 הערעור מתקבל.

32
33 החלטת בית המשפט קמא מיום 2.7.15 מבוטלת. תצהירי עדות ראשית של הצדדים בהליך יוגשו לפי
34 החלטת בית המשפט קמא המקורית מיום 13.5.15.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-09-21564 מ.פ., עו"ד נ' מ.א.נ. (חסויה)

תיק חיצוני:

1

2 המשיבה תישא בהוצאות המבקשת ובשכ"ט עו"ד בסך של 2,500 ₪. ההוצאות נפסקו על הצד הנמוך
3 מאחר שהתרשמתי כי ניסוח כתב ההגנה מצד המבקשת תרם לא מעט למסקנה השגויה אליה הגיע
4 בית המשפט קמא בהחלטה נושא הבר"ע.

5

6

7 העירבון, על פירותיו, יושב למבקשת באמצעות בא כוחה.

8

9

10 מתיר פרסום פסה"ד במתכונת בו נחתם – בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

11

12

13

14

15 ניתן היום, א' טבת תשע"ו, 13 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.

16

שאול שוחט, שופט

17

18

19

20